

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Passau (Německo) dne 16. května 2011 — Konstantin Toltschin v. Kaiser GmbH

(Věc C-230/11)

(2011/C 269/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Passau

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konstantin Toltschin

Žalovaná: Kaiser GmbH

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie ze dne 12. prosince 2007, případně čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003, o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům nebo zvyklostem, podle nichž je nárok zaměstnance, jemuž byla zkrácena pracovní doba, na placenou dovolenou za kalendářní rok, v případě snížení počtu pracovních dní za týden v důsledku dovoleného nařízení zkrácené pracovní doby přizpůsoben *pro rata temporis* v poměru počtu pracovních dnů v týdnu během zkrácené pracovní doby k počtu pracovních dnů v týdnu zaměstnance s plnou pracovní dobou, a zaměstnanec, jemuž byla zkrácena pracovní doba, tak během zkrácené pracovní doby získá jen tomu odpovídající nižší nárok na dovolenou?

2) Bude-li odpověď na první předběžnou otázku kladná:

Je třeba čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie ze dne 12. prosince 2007, případně čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003, o některých aspektech úpravy pracovní doby vykládat v tom smyslu, že odporují vnitrostátním právním předpisům nebo zvyklostem, podle nichž v případě snížení počtu odpracovaných pracovních dnů v týdnu na nulu je v důsledku dovoleného nařízení „pracovní doby zkrácené na nulu“ nárok zaměstnance, jemuž byla zkrácena pracovní doba, na placenou dovolenou za kalendářní rok, v tomto rozsahu upraven *pro rata temporis* na nulu, a zaměstnanec, jemuž byla zkrácena pracovní doba, tudíž během „pracovní doby zkrácené na nulu“ nezíská nárok na dovolenou?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Asylgerichtshof (Rakousko) dne 23. května 2011 — K

(Věc C-245/11)

(2011/C 269/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Asylgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K

Žalovaný: Bundesasylamt

Předběžné otázky

1) Má být článek 15 nařízení 343/2003⁽¹⁾ vykládán tak, že členský stát, který není sám o sobě podle pravidel článků 6 až 14 tohoto nařízení příslušný, se stává obligatorně příslušným k vedení řízení žadatelky o azyl, pokud se zde nachází její těžce nemocná a na základě kulturních okolností ohrožená snacha, nebo se zde nacházejí nezletilí vnuci vyžadující péči z důvodu nemoci snachy a žadatelka o azyl je připravena a schopna se o snachu a vnuky postarat? Platí to i tehdy, pokud neexistuje žádost státu, který je sám o sobě příslušný podle čl. 15 odst. 1 druhé věty nařízení číslo 343/2003 ?

2) Má být čl. 3 odst. 2 nařízení 343/2003 vykládán tak, že v případě uspořádání vylíčeného pod bodem 1 vzniká obligatorní příslušnost členského státu, který je sám o sobě nepřislušný, pokud by příslušnost stanovená jinak ustanoveními nařízení 343/2003 znamenala porušení článku 3 nebo článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech (článku 4 nebo článku 7 Listiny základních práv EU)? Jsou v tomto případě při sporném výkladu a použití článku 3 nebo článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech (článek 4 nebo 7 Listiny základních práv EU) použitelné širší pojmy „nelidské zacházení“ nebo „rodina“, které se odchylují od judikatury Evropského soudu pro lidská práva?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50 ze dne 23.2.2003, s. 1)